

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CATME)

+ KANYA - KONYA B.L.G.

PUBLICITAT
GENIOLITAT DE CATALUNYA

BOMBA INCENDIARIA
 A LA LLIBERIA, MÉS DE 40 ANYS D'EXPERIÈNCIA EN LA FABRICACIÓ D'ARTICLES DE PLASTIC I METAL·LÛC. S'HA MOLT PERFECCIONAT PER ARA ES DENA...
 MATE LA BOMBA ALTERNATIVA TAMBE...
 LA CONTRACTACIÓ DE BOMBA...
 TANTA...
EDIFICIS BARNÀ

LA MIR PORTA DE CORCOLL A TOT EL PERSONAL DE LA QUASA

ORIGIL COMPANYS. SOM ELS MILLORS !!

L'ANEQUET LLEIG-UGT CELEBRA EL 1er ANIVERSARI

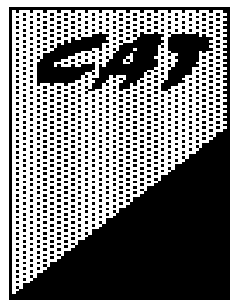
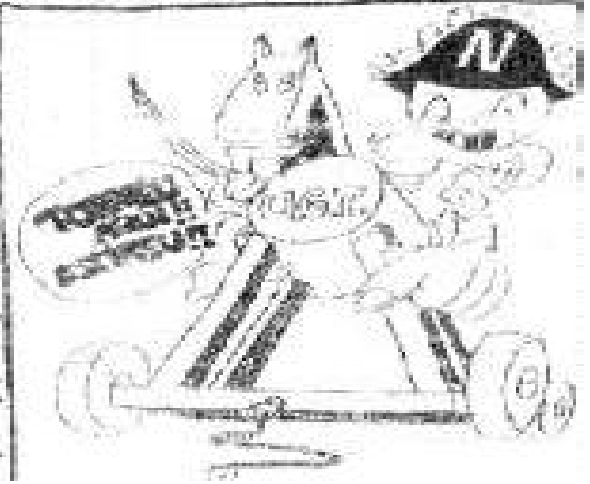
I HO FA RETROVANT-SE, QUE LI AGRADA MOLT SORTIR A LA FOTO, AMB ELS SEUS SINDIS I EL SEU ESTIL...
 UN HOME MODERN, D'ACCIO UN AUTÈNTIC LÍDER, L'HOME QUE TOTES LES DONES VOLEREN PER LES SEVES FILLES, NOBLE, NET, BONDADOS...
UN HOME ENCHANTAT D'HAVER SE CONEGUT

VIUDES: SI ESTOS TON... DEL...
 AMBRE PARLANT ONE... CAT...
 COMPIDANS...
 MONT ET...
ABO DE LA VICTORIA

PUBLICITAT
ALVAREZ
 LIMPIO DE POLVO Y POLSO

PIVOTÓ A LA CURULA UGT

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS -MOSSOS D'ESQUADRA

CAT

TELÈFON I FAX D'ATENCIÓ
PROVISIONAL A L'AFILIAT

972 33 40 48

URGÈNCIES

TELÈFON MÒBIL

629 73 91 92

INTERNET: [http://
personal2.redestb.es/ricard.cl](http://personal2.redestb.es/ricard.cl)

E-MAIL:
sindicat_autonom@hotmail.com

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

Número 58
Abril de 1.999

EDITA:

CAT

Col·lectiu Autònom de
Treballadors- Mossos
d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de
Treballadors no com-
parteix, necessàriament,
les opinions expressades
pels seus col·laboradors.

SUMARI

EDITORIAL

Pàg.

3.

SECCIÓ SINDICAL

- Que ha passat o va passar al SAP? 4.
- La problemàtica laboral... 8.
- Carta oberta al Cap de l'Àrea... 9.
- Serveis sindicals 18.

SECCIÓ D'OPINIÓ

- El grupo megadrive 10.
- Quin futur ens espera?? 10.
- ATT: Cap de la D.T.B. 11.
- Els cotxes 12.
- A qui votaràs 12.
- Detalls 13.
- El cuadrilo de Tossa 14.
- Aclariments? 14.
- Carta oberta a Jordi Quesada 15.
- La Unió fa la força? 15.

AECAT INFORMA

- IV Lliga de Futbol Sala AECAT 17.

CANYA AMB CONYA

- Sense comentaris 19.

**Participa a L'EVOLUCIÓ
envia'ns els teus escrits**

**L'EVOLUCIÓ, és la
teva
ALTERNATIVA**

EDITORIAL

Ja fa un any des del “cop d'estat”, l'expropiació o digueu-ne com vulgueu, del SAP. Ja fa un any que el CAT, el SAP històric, el sindicat assembleari, el SAP de sempre treballa sense els mitjans que legítimament havia guanyat en unes eleccions. Ho hem passat molt malament, però, aquí estem, lluitant amb totes les nostres forces pels interessos del col·lectiu, com sempre, encara que amb més limitacions. Han aconseguit reduir la nostra força, però no destruir-nos. Ara, la nostra esperança és que tu, que et vas donar de baixa per por, per inseguretats, perquè no sabies qui tenia la raó o, senzillament, perquè el sindicat t'importa un ou, tornis al teu sindicat o, si més no, el votis en les properes eleccions.

Els traïdors, han aconseguit el suport de l'empresa venent-se el treball que d'altres dirigents dels cinc anys anteriors havien fet, retirant contenciosos i denúncies que estaven a punt de resoldre's, perdent així qualsevol actiu sindical de negociació.

Des de la fusió amb el CAT, hem interposat, ja, un fòrmer de contenciosos més. El primer judici, la promoció interna de sergents, es celebrarà el proper dia 26-4-99. Veurem que passa. Seria molt important si aconseguim carregar-nos el tema dels PGA's, les proves físiques i mèdiques eliminatòries i els arbitraris exàmens psicotècnics. La resta de contenciosos es resoldran abans que acabi l'estiu.

Recentment hi ha hagut una sentència estimatòria d'un contenciós interposat per CCOO contra la promoció interna de caporals de bombers. El tribunal ha anul·lat el procediment. Sabeu que ha fet el Departament? doncs ha anul·lat el nomenament de caporals fet fa quatre anys, perdent la categoria tots els afectats.

Hem canviat el número de dipòsit legal d'aquesta publicació per evitar confusions amb la publicació dels traïdors i als efectes dels arxius públics que controlen les publicacions.

Hem rebut moltes felicitacions per la secció d'AFÀSIA, felicitacions que transmetem al col·lectiu de Blanes. Hi ha molta gent que se sent identificada amb les crítiques que es fan. També hem rebut alguna que altre queixa, com sempre que es publiquen articles crítics, creen polèmica.

Al marge dels escrits, que hi haurà de tot, des del sindicat valorem molt positivament el sorgiment de col·lectius d'aquesta mena en els destins. Fa molts anys, a Brians, també en va nèixer un de semblant que es deia MOFATANIG (MOSSOS FARts de TANTA IGnomínia), però fa molt de temps que no està actiu. Potser la iniciativa d'AFASIA despertarà a d'altres moviments en d'altres destins, seria fabulós.

SALUT!

QUE HA PASSAT O VA PASSAR AL SAP?

Enric ALSINA ILLA

Lamentablement, he pogut comprovar en les visites sindicals que faig que, a pesar de les moltes vegades que s'ha explicat, de l'excés d'informació, encara hi ha molta gent que no sap que ha passat al nostre sindicat. Això només pot deures a que, en alguns casos, els escrits no han arribat a lloc, en altres, el company no llegeix, en altres, no s'ho creu. En tot cas, coincidint amb l'aniversari del cop d'estat, vull explicar els fets sota el meu punt de vista, altra vegada i, especialment dedicat a tots aquells que m'heu dit que no sabeu que ha passat. La major part del que us exposo és demostrable amb documents i testimonis, la resta, són conclusions i informacions confidencials sobre les quals, per una qüestió de confiança no puc revelar-ne la font. Per que les conclusions a les que arribeu siguin correctes, heu de tenir presents algunes qüestions prèvies:

1-Ja que bona part de la "guerra" s'ha centrat en la meva persona i que bona part del col·lectiu ha ingressat amb posterioritat a l'any 97 (per tant, no coneix la meva tasca al front del sindicat), cal fer-vos cinc cèntims sobre mi i les meves relacions amb el sindicat. Vaig fundar i constituir el sindicat, a Tarragona, l'any 92. Vaig ser Secretari General fins el maig de 1.997, treballant per convertir-lo en el guanyador de les eleccions del 95 i en el sindicat majoritari. Els qui ara s'han convertit amb els meus enemics (principalment, en Tosas, en Carazo, l'Urquia i en Mosquera) són persones amb les que havia treballat colze amb colze, en alguns casos havíem inclús estat amics, com es podria dir, vulgarment, els vaig "fitxar", introduir i ensenyar jo, i, fins l'abril de 1.998, eren persones amb les que jo hi tenia una confiança "ABSOLUTA". Per contra, en el sector del SP que després s'ha mantingut lleial al sindicat, hi havia persones amb les que jo hi havia tingut moltes diferències i amb les que no hi tenia pas tanta confiança. Al maig de 1.997 em vaig incorporar al meu lloc de treball a Blanes i únicament feia tasques de delegat sindical d'aquella destinació. Des del maig del 97 a l'abril del 98, moment en que esclata la crisi, en la meva opinió, el sindicat havia perdut molta democràcia interna, no es feien reunions de Secretariat Nacional, es feien assemblees sense convocatòria pública, no hi havia transparència, en fi, sóc molt crític amb el funcionament del sindicat durant aquest any.

2-El sindicat és una organització que es regeix en el seu funcionament intern, no pas per lleis, sinó pels seus estatuts, reglaments i acords. D'acord amb això, al SAP, hi ha un repartiment de competències entre tres òrgans: **l'assemblea, que la formen tots els afiliats; el Secretariat Nacional, que el formen tots els dirigents del sindicat; i el Secretariat Permanent, que el formen, en el moment d'esclatar la crisi, els titulars de les secretaries escollits en els congressos, els consellers del SAP al Consell de Policia i un representant de cada secció sindical.** A pesar d'haver un repartiment de competències, també existeix una jerarquia orgànica que fa que *l'Assemblea mani sobre el SN i el SN sobre el SP*. Un element clau en aquesta crisi és el paper del SN, el qual, a més de manar sobre les decisions del SP, s'ha de reunir com a mínim, un cop al mes, i és l'òrgan que té atribuïdes les competències disciplinàries internes. Això és molt important tenir-ho en compte per poder jutjar.

3-El SAP sempre havia estat bastant antiformalista, de forma que es buscaven persones que exercissin les tasques de delegat en els destins, sovint, sense fer assemblees per elegir-los i les reunions de SN eren convocades, si feia temps que no es reunia, per fax públic o via telefònica, tasca que, com totes, la feien els alliberats, i en l'etapa en que eren periòdiques, abans que jo plegués de SG, sempre es determinava en cada reunió, la propera data de convocatòria.

4-No puc donar fe de cap fet que hagi passat en aquest any en que no vaig formar part del SP, fets que segurament porten cap a la crisi, ja que jo no hi era, ni tan sols tenia telèfon, ningú m'explicava res, ni hi tinc res a veure, només puc parlar del desencadenament de la crisi que es produeix a finals de març de 1.998.

QUE HA PASSAT O VA PASSAR AL SAP ?

FETS.

La relació de fets que exposo és un resum. Han passat moltes més coses. També ometo dates i detalls per evitar fer un escrit massa llarg. He intentat ressaltar allò que em sembla més important per a que l'explicació dels fets sigui entenedora.

1-A finals de març en Tosas m'informa que alguns dirigents estan traient profit econòmic del sindicat i em convoca per una reunió. A la reunió, en Tosas, Carazo, Urquia, Ànega i l'advocat del sindicat, m'informen més detingudament d'aquestes presumptes irregularitats, em demanen consell i suport. Més endavant, he pogut saber i comprovar que quan es reuneixen amb mi, ja havien pres decisions, que es tractava únicament d'enganyar-me, abusant de la confiança que jo tenia en ells, per a que estigués de la seva banda. Jo els dic que els considero responsables a tots i que poden comptar amb mi sempre que els fets siguin certs, que dimiteixin tots i que s'escullin nous dirigents en assemblea. Més endavant, he pogut saber i comprovar, que el dia abans de reunir-se amb mi, ja havien pres la decisió il·legítima i il·legal, segons els estatuts, de destituïr a una part del SP. Per tant, totes les decisions preses des de llavors, són il·legals. Recordeu que segons els estatuts, les mesures disciplinàries corresponen al SN. Curiosament, aquelles destitucions il·legals van ser acatades pel DG sense posar cap pega i en menys de 24 h. ja s'havia desalliberat als destituïts.

2-Un dia de principis d'abril, em venen a veure a casa diversos dirigents de la part del SP destituïda il·legalment, em diuen que al dia següent hi ha una reunió de SN per avaluar la situació del sindicat; que els membres del SP alliberats s'havien negat a convocar aquesta reunió de SN, tot i que era estatutàriament indispensable donat que s'havien pres mesures disciplinàries i em demanen que, com a delegat de Blanes, assisteixi a la reunió. **Em deixen escoltar unes cintes de converses gravades al senyor Ànega, a on, entre d'altres coses, queda clara la connivència entre el DG i els usurpadors per fer-se càrrec del control de sindicat; la intenció d'integrar el sindicat a la UGT abandonant els principis estatutaris; es diuen una sèrie de noms de companys als que convé reprimir; es deixa constància de voler convocar una assemblea manipulada per legitimar la seva actuació i es deixa constància de que a mi cal no donar-me informació per enganxar-me a "contrapeu"**. Tot i escoltar les cintes, m'ho miro tot amb molt d'escepticisme i em resisteixo a creure-m'ho. A més, no em crec que en Tosas, Carazo, Mosquera i Urquia estiguin al corrent dels plans de l'Ànega, continuo confiant en ells. El mateix dia, rebo una trucada del sr. Carazo que, sense voler, em confirma la veracitat d'una part del contingut de les cintes. Això m'obre els ulls, decideixo acudir a la reunió de SN i demano als meus "amics" del sindicat que es reuneixin amb mi abans de la reunió de SN i que hi assisteixin després. La meva intenció era informar-los dels plans de l'Ànega (il·lús de mi) i comptar amb ells per redreçar el sindicat i posar ordre en aquesta batalla interna, tot plegat confiant en que jo era una persona neutral i que gaudia de la seva confiança, o això pensava jo llavors.

3-Efectivament, al dia següent, abans de la reunió de SN, em reuneixo amb en Tosas, Urquia, Carazo i Mosquera. Ben aviat me n'adono que estan al corrent i d'acord amb els plans corruptes de l'Ànega, motiu pel qual no insisteixo en convèncer-los i anem tots plegats a la reunió de SN, a la qual, el sr. Ànega no assisteix perquè té una reunió amb un altre col·lectiu a la mateixa hora, si no recordo malament, amb bombers.

4-Reunió de SN de principis d'abril. Hi assisteixen gairebé tots els delegats i dirigents del SAP, d'una banda i de l'altra. La banda dels meus "amics" intenten que aquella reunió no sigui de SN per evitar que es prenguin decisions o que s'esbrini la veritat. Finalment, es decideix que sí que sigui una sessió de SN. La banda dels meus amics abandona la reunió, excepte en Carazo i l'advocat del sindicat. La reunió es va gravar per evitar problemes, excepte les intervencions d'en Carazo, per desig d'ell mateix. Després d'escoltar les dues parts i debatre, es decideix:

-Anul·lar les decisions il·legals preses pel SP, és a dir, les destitucions, desalliberaments i convocatòria il·legal de l'assemblea manipulada feta el dia anterior.

-Obrir una investigació a on ambdues parts aportin les proves sobre les acusacions que es fan.

-Reunir-nos el dia 15 d'abril per avaluar les proves i prendre les mesures disciplinàries corresponents.

-Fins el dia 15-4-98, com a mesura cautelar, destituïr a tot el SP i, davant el buit de poder, que es faci càrrec

QUE HA PASSAT O VA PASSAR AL SAP ?

del sindicat el SP escollit en el II Congrés. Amb aquesta decisió, es pretenia que hi hagués imparcialitat en el procés, a més de que hi participessin persones d'ambdues bandes. Penseu que no es desallibera ningú, per tant, operativament, tot continuaria igual fins el dia 15. A més, es convoca la primera reunió del nou SP pel dia següent, que era un dissabte, a la tarda. Teòricament, els meus "amics" havien d'assistir a aquella reunió.

Quan vam acabar la reunió, vam anar a la seu del SAP per començar a treballar, curiosament, ja havien canviat les claus dels panys i al demanar-li les claus al senyor Carazo ens va dir que ell no tenia claus per obrir. **En Carazo, davant d'altres companys, també em diu, entre d'altres barbaritats, que no compta amb ell perquè em trairà, que han pactat amb l'empresa un percentatge de places de promoció i de concursos per afiliats al SAP, etc.** Amb tot això, em començo a adonar de debò del que està passant al sindicat. Tanmateix, continuo anant de bona fe i intentant solucionar les coses per via interna, d'acord amb els estatuts i respectant al màxim les formes, amb la confiança que, fent les coses ben fetes aconseguiríem salvar el sindicat.

5- Al dia següent, dissabte, abans d'anar al local, truco als qui a partir d'ara anomenaré "los malos" per veure si venen a la reunió. L'Ànega em diu que no pot venir perquè està fora de Barcelona, tanmateix, l'informo de les decisions preses el dia anterior. A l'arribar al local, ens trobem amb la desagradable sorpresa de que en el seu interior hi ha una persona que després resultarà ser un vigilant de seguretat d'una empresa depenent de la UGT. Comprovem que del local s'han endut tota la documentació interna del sindicat; han bloquejat els ordinadors; s'han endut el fax i la tarja que permetia fer us de la fotocopiadora; els telèfons, en fi, que los malos havien iniciat una guerra interna en tota regla, passant de la legalitat, dels estatuts de la democràcia i de tot. **HAN DONAT UN AUTÈNTIC COP D'ESTAT.** Truquem al Tosas, demanat-li que vingüés i que tornés tot el material del sindicat, amb resultat negatiu. Apareix pel local l'Urquia, amb el qual intentem dialogar, sense resultat. Ens anem i quedem per dilluns.

6- Des de llavors fins el dia 15-4-98, anem cada dia a treballar al local, tot i que sense material ni mitjans. En aquests dies, ens ajuden, per solidaritat, els companys del SUME i de la UPC. Comuniquem al DG i al col·lectiu les decisions preses i la situació. Per la seva banda, los malos, van a treballar a la seu de la UGT. Des d'allà diuen al col·lectiu que s'ha produït un cop d'estat anarquista i altres barbaritats. En Mosquera, des de Tarragona, enganya als afiliats i aconsegueix que membres de la secció sindical d'allà es posicionin a favor dels veritables colpistes, atacant-me en un comunicat de forma personal. Ara el seu enemic, ja no són els companys als qui havien destituït, sinó jo. Fa una censura estricta de la nostra informació, de l'informació del sindicat, impedit que arribi als companys de Tarragona.

Des de la DG se'ns demana que justifiquem la nostra legitimitat, cosa estranya, vist que quan ells prenen decisions antiestatutàries se'ls hi accepten, tanmateix, complim amb el tràmit de justificació, aportant la documentació requerida. En aquest període ens n'assabentem que la DG ha alliberat al sr. Vives, a petició dels malos i en un temps record, que han signat un protocol amb la UGT i que el Conseller s'ha reunit amb ells. A pesar de no tenir una resposta a les nostres comunicacions de la DG, comencem a tenir clar que la DG dona suport a aquest cop d'estat, a aquesta il·legalitat. **De fet, un alt funcionari del Departament, en conversa privada, ja m'adverteix que l'afer SAP "és una voluntat política" "que abandoni si no vull rebre conseqüències personals" "que constitueixi un altre sindicat". A pesar d'això continuem creient que la legalitat triomfarà.**

7- Reunió de SN del dia 15-4-98. Es fa amb presència de notari. Hi assisteixen la major part de dirigents del SAP. Per part dels "malos" només ve el sr. Carazo. Es deixen escoltar les gravacions als assistents, a més d'explicar tots els fet ocorreguts al sindicat des de la darrera reunió. Es prenen les següents decisions:

-Expulsar del sindicat a los malos, els quals podran recórrer davant d'una assemblea aquesta decisió, comunicant-ho al DG als efectes de desalliberaments i representació del SAP.

-Nomenar una Junta Gestora, com es fa en qualsevol organització en aquestes circumstàncies que prepari un Congrés per escollir nou SP., entretant, el SN prendrà totes les decisions que afectin al sindicat i la Junta Gestora les portarà a terme.

Amb això, des del punt de vista legal, estatutari, creiem haver resolt la crisi, se n'informa públicament i esperem només que la DG acati les decisions preses pel sindicat. En vista que la DG no ha respost a cap de les nostres comunicacions demanem una reunió amb el DG que, en primer lloc se'ns concedeix pel dia 17. Després, per causes que desconeixem, se'ns comunica

QUE HA PASSAT O VA PASSAR AL SAP ?

que no pot ser. Anem darrera d'aquesta reunió, la qual, finalment es produeix a finals d'abril i que ja explicarem més endavant.

8-El dia 20-4-98, a pesar d'haver estat anul·lada els expulsats celebren una assemblea a Tarragona, a on hi assisteix el DG, símptoma clar que, a pesar de les decisions preses pels òrgans del sindicat, el DG dóna tot el suport als expulsats. Pel que hem pogut saber, s'ofereixen prebendes i favors a molts dels assistents a aquella assemblea per la seva assistència i suport. Alguns components de la Junta Gestora, també hi assistim per informar de la nul·litat de l'assemblea, marxant després del lloc. **En allà, els expulsats (quina aberració!), aconsegueixen que els assistents els nomenin nou SP del SAP, sense cap llista alternativa, ni possibilitat; aprovin uns nous estatuts, no assemblearis ni semblants en res als del SAP, sense debat de cap mena; en fi, una vergonya. Tanmateix, tenint en compte que l'assemblea era nul·la, poc importava el que sortís d'allà, en cap cas podia vincular, legalment, al SAP.** Clar, això, teòricament, a la pràctica, la DG n'acata els resultats, ignorant els acords de SN, sense respondre'ns en cap moment i, sense cap mena d'expedient o procediment administratiu, sense cap acte impugnabile, de fet, per fets consumats, ignorant l'autonomia sindical, reconeix com legítims els resultats d'aquella assemblea. Com a conseqüència d'això, els expulsats, s'apoderen dels fons econòmics del sindicat, el qual si que era molt greu i podia consumir el cop d'estat.

9-A finals d'abril té lloc una reunió de SN. S'exposen els fets. Decidint-se:

- Obrir un compte corrent nom de l'AESAP per a fer-la servir com a sindicat en tant no es resolgui el contenciós, ja que si n'obrim un altre a nom de SAP correm el risc que els expulsats amb el suport de la DG es tornin a apoderar dels diners.
- Fer una facturació corresponent al mes de juny i al tercer trimestre per tal de poder contractar una pòlissa d'assegurança que cobreixi a tots els afiliats que es vulguin quedar al SAP legítim.
- Tenir la reunió amb el DG i, en cas que no hi hagi resultats, començar a interposar les denúncies que pertoquin per a recuperar la legitimitat.
- Fer una carta a tots els afiliats explicant el que està passant al sindicat i aquestes decisions, sobretot, la de la facturació de quotes.

10-La reunió amb el DG no serveix de res. Textualment em diu que no pensa perdre ni cinc segons en llegir-se els nostres estatuts i que està actuant d'acord amb un dictamen jurídic del gabinet corresponent, cosa que després es demostra falsa.

11- Informem de tot això públicament, fem la carta als afiliats, interposem denúncies als Jutjats de lo Social, al Síndic de Greuges i a la jurisdicció penal.

12- Mantenim les sigles de SAP i el nom de la revista fins el Congrés de finals d'octubre, on es decideixi fusionar-nos amb el CAT i canviar el nom de la publicació pel de L'EVOLUCIÓ.

Evidentment, hi ha molts més fets, però, per saber qui té la raó, són fonamentals els fets d'abril, que són en els que hem centrat aquesta explicació.

CONCLUSIONS.

- 1-El SAP legítim som nosaltres.
- 2-El cop d'estat té el suport de la DG i de la UGT.
- 3-Els expulsats tenen interessos personals per fer el joc a l'empresa i per traïr el sindicat.
- 4-Calia destruir l'únic sindicat que plantava cara, fer que es retiressin contenciosos, evitar que estiguéssim a la taula de negociació.
- 5-Creiem que ells s'esperaven que desapareguéssim, no s'esperaven tanta resistència ni suport per part del col·lectiu i els afiliats. Molt menys que ens puguéssim presentar a les eleccions amb garanties de treure representació. Ignorem quin serà el proper pas de l'empresa i els traïdors, però, a hores d'ara, podem dir que el cop d'estat no ha obtingut els resultats que s'esperaven. No s'han sortit amb la seva.
- 6-Creiem que en tot aquest afer hi ha conductes delictives contra la llibertat sindical i de prevaricació, tot i que caldrà esperar a resolucions judicials.

LA PROBLEMÀTICA LABORAL DE L'ESCALA INTERMÈDIA:

SERGENTS I SOTS-INSPECTORS.

Enric ALSINA ILLA-

En la nostra opinió, els interessos com a treballadors no varien en funció de la categoria professional. Creiem que l'actual diferència, en quan al fet que l'escala intermèdia vota llistes diferents a les eleccions, no té cap sentit ni utilitat, com ha quedat més que demostrat en aquests darrers quatre anys. Les problemàtiques es tracten en una única taula, els problemes són els mateixos, i les reivindicacions també. El conseller escollit per l'escala intermèdia intervé, en representació del seu sindicat, en tots els afers, a l'igual que la resta de consellers. No hi ha negociacions per afers que afectin només a escala intermèdia. Aquesta diferència s'ha d'atribuir, només a una voluntat política de dubtosa arrel democràtica.

A pesar d'això, sí que és cert, que, de fet, hi ha força greuges comparatius, amb caràcter general, entre les condicions de treball de la major part de components de l'escala intermèdia i els de l'escala bàsica. Sobretot pel que fa al sistema de provisió de la major part de llocs de treball d'aquesta escala (lliures designacions), la precarietat o la inseguretat en quan a horaris, la genèrica arbitrietat amb que s'assignen les places, l'abús dels criteris de confiança, la generalització dels mensatels, l'exigència d'uns resultats no acords amb els mitjans, etc., Aquestes problemàtiques diferenciades tenen el mateix caràcter que les que poden existir entre diversos tipus de destinacions.

També pensem que, sovint, bona part de la responsabilitat d'aquestes problemàtiques respon a la idiosincràsia i pràctica acceptació per part dels afectats. Pensem que si l'empresa es trobés amb força queixes de membres de l'escala intermèdia, amb força recursos, amb un cert esperit reivindicatiu, doncs "otro gallo cantaria". Tanmateix, no volem esquivar, la responsabilitat que com a sindicat ens pertoca. Nosaltres, quan hem tingut ocasió, hem defensat els drets de l'escala intermèdia de la mateixa manera que els de la bàsica, impugnant tot allò que hem cregut que vulnerava aquests drets, i ho continuarem fent, amb independència de si ens han votat o no.

De fet, en aquestes properes eleccions, encara no tenim clar si podrem presentar una llista per l'escala intermèdia o no. Lamentablement, i no per manca d'afiliació, ens està resultant molt difícil trobar companys d'aquesta escala que acceptin anar en una llista del CAT. Passi el que passi, volem deixar constància als membres d'aquesta escala que som conscients de la situació laboral que viuen, tan pel que fa a les especificacions de la RLT, els sistemes de provisió de llocs de treball, les promocions, els mensatels, etc., i que obtinguem o no representació, presentem o no llista, defensarem amb el mateix èmfasi la normalització i equiparació de drets amb la resta del col·lectiu, encara que, de debò, ens agradaria que els afectats també hi possessin una mica més de la seva part, denunciant les situacions i donant la cara si fes falta.

Hem de fer, entre tots, que la carrera professional depengui, únicament, dels mèrits i la capacitat, no pas de l'opinió, de la confiança, de la ideologia o de si un reclama i l'altre no, i això només s'aconseguirà si invertim la situació, és a dir, si passem d'una situació a on la majoria "traga" i només rondinen els quatre marcats, a un altra en la que, amb perdó, els "llepaculs", siguin quatre. Segur que tots hi sortiríem guanyant.

SALUT

CARTA OBERTA AL CAP DE L'ÀREA CENTRAL DE POLICIA CIENTIFICA

Estimats companys :

Aquest article va adreçat especialment als companys i companyes que treballen en els serveis comarcals de Policia Científica, encara que podem afirmar, que no som els únics perjudicats per aquesta política (Grups d'Investigació, OAC's, etc.).

Tot seguit faig públic en aquest mitjà el contingut literal de l'instància que en el seu moment vaig enviar a l'Inspector Cap de l'Àrea Central de Policia Científica.

Cal dir, amb especial énfasi, que l'Inspector Torres al rebre i llegir la meva instància, va despenjar el telèfon, va marcar l'extensió 6222, i es va interessar per les meves peticions que en definitiva, es fer extensives les de tots. Aquest fet que en un altre context seria el més normal, en aquesta empresa tots sabem que els inspectors no acostumen a parlar per telèfon amb els agents, i molt menys per aquests afers. Des d'aquí, vull agrair públicament el seu interès.

També cal que observeu la data....

.... encara estem igual !

Blanes, a 16 de novembre de 1998

En reiterades ocasions, els agents d'aquest cos policial destinats en els serveis de Policia Científica, em reclamat a diferents nivells, la igualtat en la remuneració que els companys i companyes destinats a l'Àrea Central de Policia Científica i Regions Policials.

Aquest diferencial econòmic es, a tots els efectes, un greuge comparatiu personal i professional. En tots els casos, sense distinció d'Àrea, Regió o ABP som professionals especialitzats i amb la mateixa formació, per tant creiem que amb el mateix dret de percebre l'anomenat "plus". Fins i tot, si es justifica aquesta retribució extra a efectes de compensació per despesa d'uniformitat, per disponibilitat o per mobilitat, en tots els casos, parlem d'un únic col·lectiu de professionals, encara que al nostre entendre, patim força més la disponibilitat. En quan a la mobilitat, clar està, es una qüestió molt subjectiva.

Aquesta es la nostra situació. Hi ha companys que ja fa tres anys que esperen impacients aquest reconeixement. Hi ha d'altres, d'incorporació a la especialitat més recent, que no entenen com se'ls obliga a romandre un determinat temps, sense cap gratificació. Per exemple, els destinats a les unitats de trànsit, han de romandre cinc anys, però estan cobrant la especialitat. Per que nosaltres no?. Fins ara ningú a tingut la dignitat de donar-nos una motivació en cap sentit.

Aquesta es la carta oberta que li adreço. Es una carta personal, però evidentment expresso la reivindicació de molts companys en la mateixa situació que jo.

Si no depèn de vostè donar-nos una resposta o una solució, li agrairia cordialment que m'adrecés a l'interlocutor vàlid per aquest afer.

Atentament,

Lluís Duque Arnaiz
Agent 2.682
Policia Científica -ABP La Selva litoral -

INSPECTOR CAP DE L'ÀREA CENTRAL DE POLICIA CIENTÍFICA

EL GRUPO MEGADRIVE

A F À S I A

Hace unas semanas que un grupo de componentes de la comisaria de Blanes trabajan unidos en una especie de unidad o grupo de delincuencia urbana. Hasta ahí, fenomenal. Ya era hora que alguien pensara en llenar el vacío que existía entre seguridad ciudadana i judicial. Tanta información “archivada”. Valía la pena que alguien la transformara en trabajo.

Pero, y siempre tiene que haber un pero o más, las malas lenguas ya se han encargado de vomitar que este grupo tiene menos futuro que un pastel en la puerta de un colegio, que no hay personal suficiente y que sigue siendo más importante la patrulla “a peu”, porque, políticamente, interesa más que el trabajo auténticamente policial. De entrada, ya ha habido malestar, debido a que ciertos nombres han estado en la lista pero han caído de ella por motivos que nadie comprende. Creo que estas personas no han cometido ningún delito por decir lo que piensan en público; no han ocultado ningún documento; no han utilizado vehículos oficiales para uso propio; no se han fotocopiado libros enteros en la fotocopidora de la comisaria; ni han disfrutado de vacaciones pagadas, por ser policias, en algún famoso hotel de la comarca; simplemente, parece ser, que son problemáticos. Porqué trabajar, trabajan. Pero interesa más si son calladitos y sumisos, aunque me alegro que este no sea el caso de la mayoría de los componentes del grupo.

En fin, lástima que estos compañeros dependan de un hilo.

Pero no sólo hay un pero. Resulta ser que el cabo que mandaba este grupo humano ha aprobado la oposición para el ascenso a sargento, como todos esperábamos, y ahora el grupo está sin cabo, y, al que se lo han propuesto, como es natural, quiere elegir a gente de su confianza, que, posiblemente, no coincida con la que hay actualmente. Con todo esto, se vuelve a demostrar la poquita experiencia y la falta de una planificación, y no sólo a nivel de la ABP, en la que bastante se ha intentado hacer, aunque, sepa usted, señor Piqueras, que no es excusa suficiente.

QUIN FUTUR ENS ESPERA ??

A F À S I A

Fantàstica qüestió aquesta. I és que, tal com estan evolucionant les coses, els propers esdeveniments poden ser mortals de necessitat.

D'entrada, cada cop més, perdem poder adquisitiu vers la resta de cossos policials. Qualsevol policia local d'un poble mínimament important, ens passa per sobre entre les 500.000 i les 800.000 pts. anuals. Segons sembla, a l'any 2.000, el CNP ja cobrarà una pesseta més que nosaltres. Dels bombers ni parlem i dels funcionaris de “ventanilla” menys encara. Més enganyats no podem estar. Ser mossos d'esquadra no és cap xollo, per molta promoció interna que hi hagi. A part dels lamentables horaris que ens imposaran, ja ens toquen la butxaca fa temps, i les perspectives de treball s'assemblen a les d'un cos anomenat Picolandia. Ja em veig patrullant en autobús públic o amb el meu vehicle particular, i que això no sorprengui a ningú, senyors meus.

Només nosaltres tenim la solució a tot això. Només depèn de nosaltres. No de sindicats corruptes i fràgils. No esperem res de tota aquesta colla de vividors que l'únic que fan és viure com reis sense saber que és ser policia, com alguns comandaments d'aquesta santa casa.

De veritat voleu treballar en condicions horàries inaguantables ? De veritat voleu seguir cobrant les dues míseres pagues extres i la no menys mísera bufanda ? De veritat espereu que això canviï tot sol per bé dels interessos del col·lectiu ? De veritat espereu que hi hagi unitat entre els sindicats ? No seria millor unir-nos tots en un sindicat i anar a per totes ?

Si voleu que això sigui un altre model de policia vulgar; si voleu continuar en l'anonimat de la vida; si voleu seguir pertanyent a un cos sense futur, endavant doncs !.

ATT: CAP DE LA D.T.B.

-Jarabe de palo-

L'altre dia vaig poder llegir l'entrevista, que li van realitzar a vostè, en la revista parroquial que publica la direcció general. Em va sobtar el seu diagnòstic d'algun dels mals d'aquest cos: "Els comandaments massa sovint oblidem el factor humà com a part fonamental per tirar endavant qualsevol projecte".

Com si de la malaltia del sida es tractés, sabem el mal, però no sabem la solució. Precisament dóna la casualitat que per sota seu es troben alguns dels comandaments que pateixen aquesta malaltia.

Algunes vegades he escoltat frases com: "Si els mossos han de fer 8 hores de garita, que les facin, mentre se'ls faci el relleu 20 minuts per anar a esmorzar, ja tenen prou".

Bé, la frase per sí mateixa ja deixa clara la condició humana d'aquest comandament. "Que fácil se ven los toros desde el tendido", ara bé, ho difícil és estar dins de la plaça i capejar-los.

Quin tipus de comandament és aquell que renega dels homes que té a les seves ordres; aquell que dicta i dóna instruccions de com s'han de fer les valoracions d'agents dels quals desconeix la seva feina o fins i tot, que arriba a dir: "A fi de comptes els mossos que estan a presons, és perquè volen, ja que si volguessin podrien marxar" (no sé on, potser amb "Viajes Halcón").

Li demanaria al S.I. Figuera que no faci demagògia. Pensi que els mossos destinats a presons, com la resta de companys, tenen una vida privada, una família, unes obligacions econòmiques, i fins i tot alguns estudien (fora del seu horari laboral, es clar).

S'ha parat a pensar que tots aquest vincles, potser, no els permeten marxar-se a una altra destinació.

A Barcelona, desgraciadament, encara no hi ha desplegament, i les poques places que s'ofe-

reixen (una mica atractives), estan més que assignades.

Ja sé que li agradaria que els agents amb una certa antiguitat marxessin. Així entrarien agents de les últimes promocions, amb il·lusió, amb motivació, amb ganes d'aconseguir un ascens o aquella plaça que desitgen es a dir gent que no conegui la idiosincràsia d'aquest cos. **Però sobretot, agents que tinguin por; por a un expedient, por a estar en "la llista negra", por a no veure complides les seves expectatives, por a ser traslladats. En general, por a obrir la boca o dir una paraula altisonant.**

És evident que els agents que porten temps en una destinació (i no concursen), o que han assolit la plaça que volien en qualsevol concurs, estan allà perquè volen. Però això no vol dir que siguin pitjors professionals, i per tant, tinguin menys drets que altres agents destinats fora de l'àrea penitenciària. Per això s'han inventat els complements específics a cada lloc de treball.

Jo compleixo les meves funcions i obligacions com qualsevol altre, i perquè no faci 20 detencions a l'any, o no surti amb un cotxe a patrullar, sóc menys productiu?

No crec que vostè faci res de l'anteriorment esmentat i a bon segur que ha cobrat el complement de productivitat amb el grau màxim, és clar com "Juan Palomo, yo me lo guiso yo me lo como".

S.I. CAP DE LA DIVISIÓ TERRITORIAL DE BARCELONA:

Aquí estem davant 2 inequívocs símptomes de la malaltia esmentada en "Mossos".

Em consta, pel que s'extreu de la seva entrevista, que si tingués interès podria ser un bon immunòleg. D'aquesta manera podria trobar una vacuna per aquesta greu epidèmia, resorgida de 30 anys endarrera, que afecta a molts dels nostres comandaments.

ELS COTXES

A F A S I A

Degut a la nostra feina, molt sovint tenim judicis al qual hem d'assistir en qualitat de testimonis. La majoria d'aquest judicis es realitzen a Girona i tal com disposen les lleis tenim dret a que la casa ens faciliti un vehicle per anar-hi.

Els vehicles de paisà que pertanyen al grup d'investigació, al grup de delinqüència urbana o el grup de policia científica són els que s'empren per aquests menesters. Sí no hi ha cap vehicle d'aquest disponible aleshores s'obliga al company/a a vestir-se de "romà" i prendre un vehicle patrulla per dirigir-se cap a Girona. Fins aquí trobem molt correcte aquesta decisió donat que no és ètic veure un company/a de paisà en un cotxe patrulla.

Però per aquesta regla de tres no és correcte que un cotxe de paisà sigui ocupat per companys/es vestits de "romà" donat que, per una part no és ètic i per una altra banda treu totes les característiques de camuflatge que se li ha donat als vehicles.

Aleshores, per què els caps de l'ABP, quan es vesteixen de "romà" per anar alguna reunió agafen un vehicle de paisà? que ells no són iguals que la resta?

Sí un comandament veu que no queden vehicles de paisà doncs que es canviïn de "romans" i agafin un vehicle uniformat. Creiem que és lògic.

que la regla de tres anteriorment esmentada només funciona en una direcció? o és el que els drets dels nostres superiors es troben per sobre dels nostres drets?.

Si un comandament ha de dirigir-se cap a una reunió vestit amb l'uniforme oficial és lògic que vagi amb un cotxe adient al seu uniforme. Potser tenen por a què a sí van en un cotxe uniformat han d'actuar davant d'un fet donat que no poden amagar-se?.

Evidentment cal fer esment dels estralls que causa als grup al qual pertany al vehicle. Es comenta per l'ABP que molt sovint hi ha grups (investigació, científica o delinqüència urbana) que no poden sortir per manca de vehicles ja que s'empren per altres menesters. En canvi sempre hi ha cotxes uniformats. Sí un comandament veu que no queden vehicles de paisà doncs que es canviïn de "romans" i agafin un vehicle uniformat. Creiem que és lògic.

A QUI VOTARÀS?

Enric ALSINA ILLA

La resposta és fàcil. Normalment, la gent vota a aquells que creu que el poden representar o el representen. En el cas de sindicats doncs, a aquella organització que millor pugui representar els interessos dels mossos com a treballadors.

Des del cop d'estat al SAP, no se'ns permet acudir a les reunions amb l'empresa, ni intervenir en les negociacions. Això ha fet que el panorama sindical hagi donat un gir espectacular cap a on l'empresa vol tenir als sindicats, és a dir, entretenant al personal amb temaris, cursos i serveis, sense donar cap mena d'informació, sense donar consignes, sense fer sindicalisme. I la gent, enganyada i contenta, o això és el que sembla. Què s'està parlant? Què s'està negociant? Què s'està reivindicant? Què és el que se'ns ve a sobre? No hi ha informació, no hi ha acció, no hi ha cap sindicat que funcioni com a tal. Tots preocupats en la captació d'afiliats mitjançant l'ofertament de serveis.

Si vols que, si més no, hi hagi **UN SINDICAT**, una organització que informi públicament de les converses amb l'empresa, que lluiti, que et defensi, per desgràcia, només tens una opció, el **CAT**. Ben aviat, tu hauràs de decidir si vols que estiguem a la taula amb l'empresa o no. **Si ens votes, el sindicalisme tornarà a aquest col·lectiu. Si no ens votes, no hi haurà cap sindicat per defensar-te**, únicament organitzacions que ofereixen serveis i lluiten entre elles aviam quina és la que té més afiliats. **TU DECIDEIXES.**

DETALLS

A F A S I A

1. Sabeu que tots els companys/es que tenen assignat un vehicle han de comprovar abans de sortir l'estat del seu vehicle: oli, aigua, estat intern, estat extern...etc. Doncs bé.

Dos comandaments d'aquesta ABP en un viatge cap a Girona no van fer les comprovacions necessàries i obligatòries i es van trobar que a mig camí no tenien oli. Gairebé "claven" el motor per la seva imprudència. Per sort són comandaments per què si arriben a ser Mossos o Caporals haguessin tingut una visita d'afers interns.

2. Sabeu que el nou cap comarcal ha decidit reestructurar tota l'ABP, assignat nous despatxos. El que ha sortit més perjudicat ha sigut planificació, possiblement els que necessiten un despatx més gran donat que són els que veritablement realitzen tasques administratives i es passen tot el dia en el despatx. Ara en tenen el més petit.

En canvi el nou grup de delinqüència urbana tenen un despatx enorme, massa gran per les seves necessitats. Si entreu algun cop dins veureu com sobra despatx per tots llocs donat que no en tenen gairebé material a part que la seva funció es desenvolupa gairebé sempre fora de la comissaria.

El grup d'investigació també se li ha assignat un nou despatx, igual al que anteriorment tenien. Desconexem les raons d'aquest canvi. Potser és per estar més a prop de la impressora.

I finalment tenim la reestructuració de la sala operativa. Si heu entrat algun cop us donareu compte de la gran quantitat de fressa que hi ha. Gairebé no es pot treballar entre les comunicacions via ràdio, el telèfon dels operadors, el telèfon del cap de sala, el telèfon del cap de torn, les converses que es mantenen en el seu interior... etc. Creiem que funcionalment la nova reestructuració a la sala no

és correcte. A més sorgeixen preguntes com: si el cap de sala o de torn vol mantenir una reunió privada amb un agent on la fa? a la sala davant dels operadors? i sí té una trucada telefònica important? i sí vol escoltar una conversa enregistrada? Per posar-vos un exemple: si hi ha una mort violenta sabeu que s'ha de fer un protocol que consisteix en efectuar un munt de trucades. A més via ràdio hi ha moltes comunicacions sobre aquest tema. Per tant en un moment el cap de sala ha de parlar per telèfon escoltant tot el soroll provocat per les emissoras provocant que aixequi el seu volum de veu. Els operadors com no poden escoltar bé les comunicacions aixequen el volum dels receptors i així continuament. La solució: o els operadors marxen de la sala i fan les comunicacions amb un portàtil o el cap de sala marxa a un altre telèfon. Abans no passava això donat que la paret que els separava mantenia el soroll i la confidencialitat.

Per sort, el cap d'OAC i grup d'investigació té un nou despatx, el segon més gran de la comissaria. Una habitació que servia de molta utilitat pel grup d'investigació o seguretat ciutadana quan volien mantenir una entrevista reservada amb ciutadans (sobretot a l'estiu quan les saletes de l'OAC es troben ocupades).

3. Us heu donat compte que els vestidors són visibles des del nou jutjat. Noies aneu en compte donat que a través de les petites finestres més d'un paleta us veu quan us esteu canviant. Igualment pels nois sobretot quan estiguin oberts els nous jutjats. Potser en un futur l'anunci de la coca-cola on unes noies esperaven a una hora determinada a un noi passi en aquesta comissaria. Imagineu-vos a totes les secretàries del jutjat a les 14:00 hores mirant per les finestres veien com els mossos es canvien. Sort de les cortines, sempre i quan estigui posades.

EL CUADRITO DE TOSSA

Transcurría un día de otoño en la austera comisaria de Blanes. Dentro de los parámetros de tranquilidad que puede ofrecer este trabajo. De repente, como no podía ser de otra manera, surge la alarma. Alguien ha robado en el museo municipal de Tossa de Mar (L). Según se iban recibiendo datos sobre lo ocurrido, todo apuntaba a conflicto político-diplomático con el consistorio de ésta población. La Sala de Coordinación de Blanes mantuvo el aliento por unos instantes mientras hacían un balance mental a velocidad de vértigo, apostando sobre la identidad del mando y el servicio capacitado para estos menesteres socio-culturales. ¿Quién sería el interlocutor válido para este trabajo sucio y feo?. Sin duda el sargento Amadeo.

Este hombre curtido en labores diplomáticas, de mente despierta e ideas claras, con la habilidad que le ha caracterizado a lo largo y ancho de su trayectoria profesional, haciendo gala de las dotes de mando a que nos tiene acostumbrado, se dispuso a hacer frente "al golpe de guante blanco" que vulneró el patrimonio histórico-cultural del ayuntamiento de Tossa.

La ofensiva contra el crimen del museo en manos del sargento Amadeo, era de esperar. Ni mucho ni poco, simplemente todo. Seguridad Ciudadana, Investigación, Policía

^{A F À S T A} Científica. En momentos así es de agradecer que en Blanes no se disponga de servicios como el TEDAX o el GEI, por que si así fuera, estoy convencido de que también ellos hubieran actuado en busca "del cuadrito perdido".

Ante tal despliegue de medios, incluso podíamos estar de acuerdo con el sargento. La pregunta del millón es: ¿porqué aquí sí y en otros lugares o circunstancias, no? ¿Porqué en cientos de denuncias de robos o daños en viviendas, hoteles y comercios, no hay una respuesta igual?. ¿Porqué el ayuntamiento de Tossa no garantiza la seguridad que por normativa está obligado a cumplir en un museo de ámbito municipal?. ¿Porqué la empresa privada encargada de la seguridad del museo, ofrecía una patética instalación, que ni tan solo "el cuadrito de marras" estaba en el ángulo de cobertura de una cámara?. En fin, tantas y tantas preguntas. Como siempre.

Perdón. Aún me quedan algunas. ¿Ha sido inspeccionado el museo por parte de Seguridad Privada?. ¿Porqué el museo no disponía del certificado de instalación y de revisiones periódicas de una empresa de seguridad homologada?.

... y al hilo de lo dicho: ¿Porqué ni un solo agente de l'ABP de La Selva litoral ha ido a hacer el curso de Seguridad Privada a l'EPC?. Para casos como este iría muy bien, no cree, jefe.

ACLARIMENTS?

Xavier Llopart

Diuen que rectificar es de savis, i la meva intenció amb aquest article no es la de rectificar, sinó posar en coneixement de tots vosaltres que el senyor Josep Vives exsecretari de Relacions Internes del SAP-UGT finalment es va posar en contacte amb mi i em va demanar explicacions pel meu article "EL TITÀNIC" i "L'ALTRA ALTERNATIVA" on segons la seva opinió era tractat amb poc, diguem, respecte.

Com va quedar clar durant una conversa telefònica de quasi 45 minuts es va tractar per la meva part, amb tot el respecte que em mereix el senyor Vives a ambdós articles, no creia que em tingués que disculpar de res, però com no m'agrada sembrar odis, li vaig manifestar la meva disculpa en la mesura que entenia que ell també havia tractat amb poc respecte a d'altres companys de sindicat.

Disculpats tots dos, ara et dic Josep Vives:

Et demano com a company de treball i pel respecte que ens mereix aquest cos, els seus membres i la justícia, que facis públic i denunciïs els fets dels quals em vas donar coneixement, jo no puc denunciar allò del que no he estat testimoni, com tu em vas dir, però tu si que ho pots denunciar.

El Cos de Mossos d'Esquadra es mereix que els expliquis la veritat del SAP-UGT, qui son i que fan.

CARTA OBERTA A JORDI QUESADA

Ricard Cegarra

Ja fa molt temps, massa temps que et van tancar a la presó, aviat farà 11 mesos, i crec, que 11 mesos sense judici i per uns fets que no han estat provats, a la presó és molt injust.

Des d'aquestes línies no vull entrar a valorar si ets o no culpable d'haver atracat o amenaçat a una dona en dos dies diferents, -un dels quals a la mateixa hora que estaves amenaçant-la a Sant Cugat tu et trobaves a la DGSC amb força testimonis que et van veure, jo entre un d'ells- això serà feina del jutge, tampoc diré que és força estrany que les denúncies de la perjudicada sempre fossin presentades a la mateixa comissaria i davant els mateixos funcionaris del Cos Nacional de Policia, fins i tot esperant a denunciar dos dies després de produir-se el fet denunciat en alguna ocasió. Abans que ningú pensi malament no vull dir ni insinuar que aquest fet tingui res a veure amb els funcionaris abans esmentats, només ho dic per veure la presumpta conducta poc lògica o estranya de la denunciante. Imagino i vull destacar que com a qualsevol company que es pugui trobar en aquesta situació es deuen necessitar moltes forces per aguantar aquest mal moment i sóc conscient que des del teu entorn laboral aquestes mostres de suport han estat molt escasses per no dir gairebé inexistents ja sigui per desconeixença del cas, per no molestar o per altres motius que desconec. Però si que hi ha gent que es preocupa pel teu cas des del respecte a la intimitat i la ràbia de la injustícia. El dia 7 d'abril serà la data del proper i esperem que últim judici; i sigui el que sigui només em cal dir-te:

"Ànim Jordi estem amb tu".

LA UNIÓ FA LA FORÇA?

Un mosso insegur i provisional

L'altre dia mirant el taulell d'anuncis vaig trobar un comunicat d'UPC que es podria considerar d'històric per dues: raons per la seva antiguitat i pel seu contingut una cagada més de la UPC. Al comunicat en qüestió s'ens informava al col·lectiu de l'acord al que havien arribat UPC i SUME amb l'Administració sobre les bases del concurs general.

Els dos sindicats ens parlaven de les intencions de l'Administració que volia deixar 500 places sense ofertar i ens deien que gràcies a l'acord que havien aconseguit SUME i UPC les places provisionals serien només 250, per fi els sindicats s'havien imposat a la casa.

El que era més curiós de tot el comunicat era quan parlava de la valoració que feien de l'acord i deia textualment: "... i davant de la disjuntiva d'aconseguir un benefici pel col·lectiu o quedar-nos de braços creuats com d'altres, deixant que l'Administració campi com vulgui (com ha fet a les bases de sergent), hem decidit ser valents i responsables i signar un acord que beneficia a una part molt important de companys".

Al comunicat de data 12 febrer de 1999, aquesta vegada i després dels acords entre SUME i UPC, amb els anagrames dels dos sindicats, aquests sindicats fan una valoració de la resolució del concurs general i ens diuen que han quedat "aproximadament uns 500 companys amb destinació provisional" i "para más recochineo" diuen: "Des del SUME i la UPC creiem que la gran quantitat de companys que resten en destinació provisional, hauria de fer veure a l'Administració la necessitat de convocar un concurs de trasllats anual en el qual s'ofertessin la totalitat de places vacants, per tal d'evitar la inseguretats que provoca aquesta provisionalitat".

Sort que SUME i UPC van ser valents i responsables i van signar un acord pel qual l'Administració tan sols deixava 250 places provisionals que si no haguessin quedat tots en provisional.

Llàstima SUME i UPC que hagueu oblidat l'acord que va signar amb l'Administració per tal de reduir les places provisionals del concurs, o si més no que la valentia i la responsabilitat s'hagi quedat en el paper i no heu tingut valentia i responsabilitat per fer veure a l'Administració el "craso error", però tranquils ja us faig jo memòria i en nom del col·lectiu de mossos us demano que DEIXEU DE SER IL·LUSOS, DEIXEU DE TREBALLAR DE CARA A LA GALERIA I FEU ALGUNA COSA PEL COL·LECTIU, AIXEQUEU-VOS DE LA TRONA D'UNA VEGADA I TREBALLEU PER NOSALTRES, NO LI FEU EL LLOC A LA CASA I RECORDEU EL COL·LECTIU ES SAVI S'APROPEN LES ELECCIONS SINDICALS I ELS 250 MOSSOS INSEGURS I PROVISIONALS QUE HI HAN DE MES US AGRAEIXEN ELS SERVEIS PRESTATS.

AECAT INFORMA

IV Lliga AECAT DE FUTBOL SALA

EQUIP	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
AKI HI HA RISK	8	7	1	0	51	19	22
THE MOLONDRO'S	8	6	0	2	47	30	18
NIVELL 4	7	4	1	2	35	18	13
INSPECTOR DAMM	7	3	1	3	37	32	10
SERCO	8	3	1	4	38	49	10
CURRO SE VA AL ...	7	3	0	4	30	33	9
BLACK HOUSE	8	3	0	5	31	53	9
EQUIP "9"	7	1	2	4	23	34	5
2ACT3 "EL RETORN"	8	1	0	7	27	50	3

Aquesta es gairebé la classificació final de la primera volta en la que falten dos partits per disputar-se però degut a que a la data de tancament de l'edició de la revista encara no s'han jugat en el proper número farem una classificació del tancament de la primera volta amb totes les classificacions actualitzades. De tota manera es pot veure en que l'equip del AKI HI HA RISK es destaca al capdavant de la classificació tot i que es presenta una segona volta d'allò més disputada amb la recuperació de clàssics com els CURRO SE VA AL CARIBE i INSPECTOR DAMM entre d'altres. Continuarà ...

ENTREGA DE TROFEUS III Lliga AECAT DE FUTBOL SALA

A la fi ja tenim data, lloc i hora per a efectuar l'entrega de trofeus de l'any passat, la data es el **divendres dia 16 d'abril**, el local es diu **DIABOLO** i està al **carrer Padilla 371** i l'hora de l'entrega serà a les **23h30'**. Us esperem a tots i recordeu que tots els equips participants teniu trofeu i que pot assistir-hi tothom que ho desitgi. Us esperem!!!

CALENDARI IIIa VOLTA IV Lliga AECAT

JORNADA 10			JORNADA 13		
THE MOLONDRO'S	NIVELL 4	8/4/99 17.50 h	SERCO	AKI HI HA RISK	26/4/99 18.50 h
BLACK HOUSE	EQUIP "9"	7/4/99 17.00 h	EQUIP "9"	NIVELL 4	27/4/99 17.50 h
2 ACT 3 "EL RETORN"	INSPECTOR DAMM	8/4/99 18.50 h	2 ACT 3 "EL RETORN"	THE MOLONDRO'S	28/4/99 17.50 h
CURRO SE VA ...	SERCO	8/4/99 17.50 h	INSPECTOR DAMM	BLACK HOUSE	27/4/99 18.50 h
JORNADA 11			JORNADA 14		
NIVELL 4	AKI HI HA RISK	12/4/99 17.50 h	SERCO	EQUIP "9"	10/5/99 17.50 h
SERCO	THE MOLONDRO'S	12/4/99 17.50 h	NIVELL 4	2 ACT 3 "EL RETORN"	10/5/99 18.50 h
EQUIP "9"	CURRO SE VA AL ...	13/4/99 17.50 h	CURRO SE VA AL ...	INSPECTOR DAMM	5/5/99 18.50 h
2 ACT 3 "EL RETORN"	BLACK HOUSE	12/4/99 19.50 h	AKI HI HA RISK	BLACK HOUSE	6/5/99 18.50 h
JORNADA 12			JORNADA 15		
NIVELL 4	SERCO	22/4/99 17.50 h	EQUIP "9"	AKI HI HA RISK	13/5/99 18.50 h
THE MOLONDRO'S	EQUIP "9"	26/4/99 17.50 h	2 ACT 3 "EL RETORN"	SERCO	13/5/99 17.50 h
CURRO SE VA AL ...	2 ACT 3 "EL RETORN"	21/4/99 17.50 h	INSPECTOR DAMM	THE MOLONDRO'S	13/5/99 18.50 h
AKI HI HA RISK	INSPECTOR DAMM	22/4/99 18.50 h	BLACK HOUSE	CURRO SE VA AL ...	13/5/99 17.50 h

JORNADA 16

EQUIP "9"	2 ACT 3 "EL RETURN"	18/5/99	18.50 h
NIVELL 4	INSPECTOR DAMM	17/5/99	18.50 h
THE MOLONDRO'S	BLACK HOUSE	17/5/99	17.50 h
AKI HI HA RISK	CURRO SE VA AL ...	17/5/99	18.50 h

JORNADA 17

2 ACT 3 "EL RETURN"	AKI HI HA RISK	1/6/99	18.50 h
INSPECTOR DAMM	SERCO	1/6/99	18.50 h
BLACK HOUSE	NIVELL 4	1/6/99	17.50 h
CURRO SE VA AL ...	THE MOLONDRO'S	7/6/99	18.50 h

JORNADA 18

EQUIP "9"	INSPECTOR DAMM	8/6/99	18.50 h
NIVELL 4	CURRO SE VA AL ...	8/6/99	17.50 h
SERCO	BLACK HOUSE	7/6/99	17.50 h
L'ÚLTIM	THE MOLONDRO'S	8/6/99	18.50 h

EL CALENDARI I LES CLASSIFICIONS TAMBÉ ELS PODEU CONSULTAR A INTERNET A L'ADREÇA: <http://personal2.redestb.es/ricard.cl/>

OPEL J. COLL AL SERVEI DELS MOSSOS

OPEL J. COLL ENS SEGUEIX OFERINT UNES CONDICIONS INIGUALABLES I UN TRACTE EXQUISIT EN LA COMPRA DE VEHICLES NOUS DE LA GAMMA OPEL I UNA OFERTA DE VEHICLES DE SEGONA MÀ DE TOTES LES MARQUES A TOTS ELS MOSSOS D'ESQUADRA I FAMILIARS DIRECTES.

EL NOSTRE AMIC **JORDI BUSTOS** US DONARÀ TOTA LA INFORMACIÓ QUE DESITGEU AL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 ON TAMBÈ PODEU TRUCAR AL TELÈFON 934353210. OPEL J. COLL TE LA SEVA SEU CENTRAL A L'AVINGUDA DE LA MERIDIANA 327 JUST DAVANT DE L'HIPERCOR.

SI NECESSITEU QUALSEVOL ACLARIMENT SOBRE EL NOU OPEL ASTRA AMB LA NOVA DISTRIBUCIÓ INTERIOR ON GAUDIREU DE MÉS ESPAI DEGUT A L'AUGMENT DE LA DISTÀNCIA ENTRE EIXOS O PREFERIU UN UTILITARI COM EL OPEL CORSA O VOLEU DISFRUTAR DEL EXCEL·LENT OPEL VECTRA NO DUBTEU A PASSAR PEL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 I PARLAR AMB EN **JORDI BUSTOS**.

ELS QUE ESTEU INTERESSATS EN LA COMPRA DE VEHICLES KM 0 (VEHICLES MATRICULATS NOUS QUE SERVEIXEN PER QUE ELS PROVIN ELS CLIENTS I DESPRES ELS VENEN REBAIXATS) CONSULTEU AMB EN **JORDI BUSTOS** AL TEL 934353210.

SERVEIS SINDICALS

ASSEGURANÇA CONTRA SUSPENSIÓ DE FEINA I SOU.

La pòlissa d'assegurança que té contractada el sindicat per tots

els afiliats cobreix el 100 % del sou durant un any per sancions administratives i judicials (som l'únic). També cobreix mesures cautelars. A més, el sindicat es compromet a estudiar aquells casos en que per dol intencional la companyia no pagui el sou i, si el Secretariat nacional ho decideix, pagar-lo el sindicat.

ASSESSORIA JURÍDICA. Assessorament jurídic gratuït a totes les províncies.

DEFENSA JURÍDICA. Defensa jurídica gratuïta per a qualsevol afer relacionat amb la feina, penal o administratiu.

RECURSOS I CONTENCIOSOS. Gratuïts per qualsevol afer relacionat amb la feina.

TELÈFON D'URGÈNCIES JURÍDIQUES. 929 73 91 92

AECAT. Pel fet de ser afiliat al CAT ets soci de l'Associació Esportiva del CAT, amb la qual pots fer diverses activitats esportives subvencionades pel sindicat, obtenir descomptes, etc.

TEMARIS. Caporals, sergents, trànsit, científica, OAC i judicial.

LLIBRES. Manual de Dret Penal i Estatut Professional del Mosso

d'Esquadra.

BIBLIOTECA LEGAL. Disposem de tots els textos legals que et pugin caldre, i, si no el tenim, te'l aconseguim.

REVISTA. Publicació mensual remesa a casa teva.

INFORMACIÓ. Informació diversa a través de comunicats i E-Mail (t'enviem tot el que apareix en el DOGC que afecta al nostre Cos.)

DEFENSA COL·LECTIVA. Com a organització, no només et defensem a tu, sinó els drets del col·lectiu.

ASSEGURANÇA DE VEHICLES. CAUDAL, del GRUP ZURICH ens ofereix preus sense competència.

ASSEGURANÇA MÈDICA. Descomptes amb PREVIASA i AEGON.

ASSEGURANCES DE LLAR I DIVERSES. Descomptes i condicions especials en assegurances de llar, vida, accident, jubilació, responsabilitat civil, habitatge amb MAPFRE.

INTERNET. Tota la informació a la nostra WEB.

AFILIACIÓ GRATUÏTA. Als mossos en pràctiques fins que no prenguin possessió, amb tots els serveis sindicals inclosos. Aquest és un servei instaurat per solidaritat, sense cap pretensió comercial.

DESCOMPTES COMERCIALS.

Al marge de tot l'exposat fins ara, publicarem els descomptes comercials que s'ofereixin als afiliats al CAT.

DESCOMPTES EN COMPRA DE VEHICLES. A través del comercial OPEL J. COLL.

DELEGAT SINDICAL DEL GIRONÈS: 639 26 59 38. Atenció directa a problemes de les diverses destinacions de Girona comarca.

SECRETARIA D'AFERS JURÍDICS: 649 37 38 51. Assessorament jurídic.

SECRETARIA D'ADMINISTRACIÓ: 649 37 23 11. Altes, baixes, qüestions econòmiques i administratives del sindicat. Internet.

SECRETARIA DE SERVEIS SINDICALS: 630 90 19 68. Informació i gestió dels serveis que el sindicat ofereix als afiliats.

SECRETARIA D'ORGANITZACIÓ: 649 37 39 84. Qüestions relatives al funcionament i organització del sindicat i les relacions amb els afiliats. Atenció als delegats i seccions sindicals.

SECRETARIA DE RELACIONS EXTERNES: 649 23 32 60. Relacions del sindicat amb d'altres institucions.

SECRETARIA DE FORMACIÓ: 649 23 32 85. Temaris, cursos, carrera professional, etc.

CANYA AMB CONYA

Si feu memòria, al número del'EVO-
LUCIÓ del mes de febrer van fer públi-
ca la denúncia feta al Director General de Seguretat

pendentment de la seva capacitat excepte als res-
ponsables als que s'els havia de valorar en el mòdul
més alt, amb el que quedava palès que no cal llegir-
se els ítems per tal de valorar els agents.

Com era d'esperar la resposta del
Director General no ens ha sorprés i
aquí la teniu, on podem destacar les
següents frases per a la història:

**"En primer lloc, escau fer palès
que l'aplicació dels PGA no és l'ele-
ment determinant per quantificar el
complement de productivitat que
un funcionari pot percebre,..."**

**"A més, escau fer palès que l'apli-
cació del diferents PGA ha assolit
un grau de satisfacció elevat entre
el col·lectiu de mossos d'esquadra"**

Només destaquem dos paràgrafs,
però podríem destacar tota la resposta
donada pel Director General, es per
aquesta raó, principalment que hem
inclòs la resposta del DG a la nostra
denúncia sobre l'ús i l'abús dels PGA's
en l'apartat CANYA AMB CONYA.

Ciutadana sobre l'ús indiscriminat i
sense cap mena d'objectivitat que al-
guns comandaments estaven fent de
l'aplicació dels PGA'S per els ascen-
sos i promocions i últimament per a la
aplicació del complement de producti-
vitat, la Bufanda, i per a corroborar la
nostra denúncia feiem públic una acta
d'una reunió dels caps dels centres
penitenciaris amb el cap de l'Àrea Pe-
nitenciaris, on el S.I. Figuera va donar
instruccions per tal que es valorés a
tots els agents mes o meys igual inde-

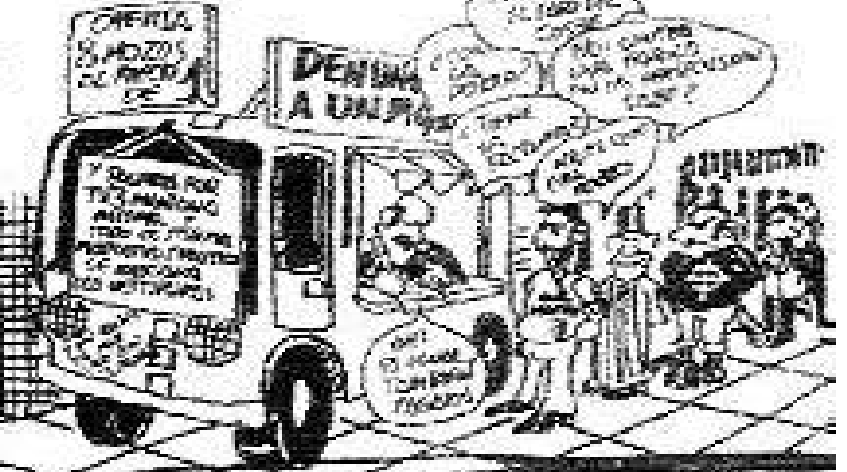

KANYA & KONYA (A RETON'DO BUD SPENCER i GINGER ROGERS

PLUJA DE DENÚNCIES
PER MALTRACTAMENTS

LA POLICIA DE
2^a REGIONAL

DESPLÈGAMENT
COMPASSI

FEUCITATS
AFASIA !!
TOT
ARRIBA

MANZANITA VOLE SEGUIR ELS PASSOS
DE PIQUEUN LORETO I TRIAS DE
RES. I FA MERITS... LA **BOFFLE**
RIA ES DESTAPA EN EL SEU VIATGE
AL CENTRO... DEL **IMPERIO**

PAPERS
INTERNS

VOLEM TORNAR FIX

UN COP MÉS LA POLICIA DE LA POLICIA
HA FET LA VISTA GROSSA
SI ETS SERGENT O MÉS, DON'T WORRY BE DEUOTE